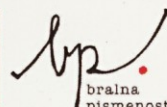

palma

VARNEJŠA, LEPŠA IN UČINKOVITEJŠA ŠOLSKA ZGRADBA

V decembru 2017 se je zaključila energetska sanacija OŠ Ivanjkovci. Prvi del objekta je bil zgrajen 1990, kar spada med starejše gradnje in zaradi tega energijsko potraten. Toplotna izolacija se je povečala s pomočjo izolacije fasade na celotnem objektu, stropa, ter z zamenjavo stavbnega pohištvo (oken in zunanjih vrat).

Izdelava izolacijske fasade na telovadnici je iz kamene volne, debeline 8 cm z izvedbo mrežice in s silikatnim zaključnim slojem, vsemi potrebnimi alu vogalniki, odkapniki, profili in prebarvana belo. Skupna kvadratura fasade na telovadnici je 789,28 m² ter fasadni podstavek. Na telovadnici je fasada dodatno sidrana. Fasada na najstarejšem delu šolske zgradbe je prav tako iz kamene volne, debeline 12 cm z vsemi elementi ter zaključnim slojem s skupno kvadraturo 592,12 m². Novejši del šolske zgradbe zajema še vrtec, ki je dodatno izoliran z 10 cm kamene volne in elementi fasade z zaključnim slojem in brez podstavka ter zajema 528,22 m².

Največjo težavo pri energetski sanaciji je predstavljal strop v prvem delu šolske zgradbe; nastal je nov mavčno kartonast spuščeni strop na kovinski podkonstrukciji ter v tem delu je bila izvedena celotna sanacija notranje razsvetljave. Notranja razsvetljava se je v celoti zamenjala tudi v telovadnici, saj je bila obstoječa preveč potratna.

Za večjo učinkovitost je bilo zamenjanih tudi večina oken, in sicer so okna s troslojnimi toplotnimi zaščitnimi stekli s toplotnim robom. Steklo na oknih je tudi z zasteklitvijo za pasivno varnost. Barvo oken in zunanjega stavbnega pohištva smo povzeli po obstoječih oknih. Šolska zgradba je pridobila tudi širše in varnejše zunanje police ter v celoti nove žaluzije, ki v projektu niso bile predvidene, vendar so bile obstoječe dotrajane in neuporabne. V sklopu projekta so bila zamenjana tudi vsa zunanja vhodna vrata po kriterijih troslojno steklo, PVC material, barvni profili, trojni tečaji, samo zapiralo in opremljena s kvalitetno ključavnico. Telovadnica je opremljena s pločevinastimi požarnimi vrati, ki v projektu niso bila zajeta.

Kotlovnica je v celoti renovirana, kotel za kurilno olje sta zamenjala dva kotla za biomaso, ki sta vgrajena na isto mesto, kot je bil kotel za olje. Na novo so v celoti izvedene električne instalacije, naprave vezane na tehnologijo biomase kotlovnice. V kotlovnici je nameščen nadomestni stikalni blok z glavnim stikalom s krmilnimi in ostalimi elementi. Kotlovnica je opremljena tudi s sistemom za večjo varnost pred udarom električnega toka, javljanjem požara in ozemljitev. V sklopu rekonstrukcije kotlovnice se je zamenjalo tudi 12 najstarejših naprav za ogrevanje. Večinoma prostorov je opremljenih tudi z dodatnimi elektronskimi merilci za kvaliteto zraka.

V sklopu izvajalskih del je bil del notranje zgradbe tudi na novo prepleškan. Investicijo je v celoti vodila Občina Ormož, ki se ji v imenu vseh naših učencev ter zaposlenih zahvaljujem, saj danes po prvi kurilni sezoni in energetski sanaciji lahko z gotovostjo trdimo, da je naša zgradba energetske učinkovitejša, lepša in varnejša.

Ravnateljica Nada Pignar, prof. RP

BRALCI, BRALKE!

Potujte z nami. Razkrivamo vam utrinke dela in življenja v šoli. Stopite v korak z nami.

Prijetno branje.

Uredništvo časopisa

IZ VSEBINE

VRTEC - Pogumni vitezi	2
VRTEC - Praznovanja in ples	3
VRTEC - Moja družina	4
PROJEKTI - Bridge, prometna kača	5
PROJEKTI - Tuji šolski sistemi	6
KULTURA - Otvoritev knjižnice, slovenski kulturni praznik, dobrodelni koncert	7
KULTURA - Dan Evrope, obisk gledališča	8
UMETNOST - Plesna	9
UMETNOST - Gledališka, likovna	10
UMETNOST - Glasbena, co-car-go	11
ŽIVIM Z NARAVO - Eko dan, obisk lagun	12
ŽIVIM Z NARAVO - Zelišča	13
KUHARSKI KOTIČEK	14
ŠPORT - Športna sobota, smučanje, tek	15
Srečanje z ministrico	16
Mladi in parlament	16
Življenje v šoli	17
Igranje z besedami	18
Uspavanke	19
Ponosni smo na ...	20

BILI SMO POGUMNI MALI VITEZI

Nekoč se je k Mavricam v vrtec prikradla pravljica o princesah, vitezih in zmaju. Tako nas je prevzela, da smo se tudi mi spremenili v pravljčne like. Preko giba, plesa, glasbe, kostumov in prostora smo postali del te zgodbe. Plesno dramatizacijo smo predstavili na območni in nato še regijski revijo otroških plesnih skupin.

Tim Štampar, 5 let

Tian Magdič, 5 let

Rok Petek, 5 let

Grega Ostrc, 5 let

Neja Kolbl: »Princesi sta zgradili grad, potem pa sta šli v zapor. Tja ju je odnesel zmaj. Hotel ju je imeti, ker je bil jezen. Jezen pa je bil, ker bi rad imel družino.«

Stella Novak: »Zmaj je ugrabil princeski, ker bi rad imel družino. Nima je, ker so mu vsi umrli. Potem je pomotoma vzel zdravilo, da je postal zloben in je zato ugrabil princesi. V predstavi sem nastopala v Murski Soboti, v Ivanjkovcih in na Ptuj. Najlepše mi je bilo, ker smo tako lepo nastopali in so nas prišli gledat mame, atiji, dedki, babice, tete in strici.«

Mihael Trkulja: »Vitezi imajo ščit in meč. To rabijo, da ubijejo zmaja, ker je vzel princeski. Zmaj to lahko naredi in jih da v zapor. Zmaji živijo na gradu in spijo. Zbudijo se, ko je noč, ko sonce spi. Zmaji se med seboj bojujejo.«

Tim Novak: »Zmaj je bruhal ogenj in podrl je grad. Vrtel se je in bruhal ogenj. Potem so prijahali vitezi in so zmaja premagali. Lepo mi je bilo nastopati. Oder je bil zelo velik.«

Timotej Trkulja: »Borili so se vitezi. Zaradi zmaja. Zmaj je ujel princesi, zato da ju je dal v zapor. Princesi sta plesali, potem pa je zmaj to videl in ju je ujel.«

Grega Poredoš: »Jaz sem bil vitez. Barvni vitez, rdeči vitez. V bistvu pa so vitezi sivi. Boril sem se z zmajem in še z drugimi vitezi. Vitez se bori tako, da z mečem maha levo, desno, gor, dol, križ, kraž. Vitezi sedaj ne obstajajo, nekoč pa so. Moj ati je šel na Češko in tam je viteški grad. Tam so bili vitezi. To je zelo daleč.«

Tiana Hanželič: »Vitezi so rešili dve princeski. Princeska Neja je hotela iti v grad, pa vitezi niso vedeli, da je tu princesa. Potem pa so grad podrl in rešili Stello in Nejo.«

Anej školiber: »Vitezi se borijo proti zmaju, ker je on ukradel princeski. Zmaj je dal princeski v zapor in je podrl grad, kjer sta živeli. Vitez Gal je napadel zmaja, ker je bil zloben. Vitez Gal ni premagal zmaja in rešil princesk.«

Gal Kustec: »V gradu živita princeski in vitezi, kateri ščitijo kraljestvo in uničijo zmaja. Najbolj mi je bilo všeč, da sem lahko tudi sam nastopal.«

Matej Sovič Ivanuša: »Zmaj je bruhal ogenj. V zaporu sta princeski. Zmaj ju je tja odpeljal.«

Mitja Babič: »Vitez se je skrival za oblake in je potem v vodo skočil. Potem je prišel zmaj in ga je vitez napičil na sabljo in se je pokleknil, ker ga je pokončal. In je sijalo sonce.«

Žan Majhenič: »V gradu živijo vitezi in so rešili nekoga iz zapora in to sta princesi. Nad gradom leti zmaj in bruha ogenj, da ne morejo mimo iti. Zmaj je čez čas odletel med oblake, vitezi pa kljub temu niso mogli rešiti princesk, ker niso imeli ključa.«

Aleks Munda: »Naredil sem si ščit in meč. To sem rabil, ker sem bil vitez in vitez se brani. Brani se pred zmajem, zato da ne bo zgorel. Zmaj ima ogenj, v trebuhu, pa gori. Ogenj bruha. Lepo mi je bilo nastopati.«

Mia Viher: »Princeske so plesale. Zmaj jih je ugrabil in jim podrl grad. Prišli so vitezi in zmaja pokončali. Princeske so bile rešene.«

Vzgojiteljice skupine Mavrice Mihela Vočanec, Karmen Žula in Mihelca Vajda

VRTEC

V SKUPINI »ŽOGIC« IMAMO RADI PRAZNOVANJA IN PLES

Mesec marec je mesec praznovanja, praznujejo mame, žene, babice, tete... Veselimo se prihoda pomladi, zato smo starše, stare starše povabili v vrtec na srečanje, v četrtek, 15. 3. 2018. Ta dan imamo uro telovadbe v naši lepi šolski telovadnici. Že beseda telovadba otroke požene v gibanje, ko pa slišijo: »Gremo v telovadnico«, je veselje neizmerno, poskočno in nasmejeno. Vsi skupaj komaj čakamo četrtek, da gremo v telovadnico, kajti v telovadnici se mi igramo – telovadimo. Igra je za nas najpomembnejše delo v otroštvu.

Prvi, ki otroku ponudijo igro, so starši. Starši so tisti, ki morajo svojemu otroku zagotoviti prostor za prvo igro in jo spodbujati. Upoštevati morajo želje, potrebe in interese svojega predšolskega otroka. Za dobro in kakovostno igro pa so potrebne tudi igrače oz. igralni material, zato ni vseeno, kaj starši, vzgojiteljci ponudijo predšolskemu otroku. Predvsem pomembno je, da igrača ustreza otrokovi razvojni stopnji. Še tako dobra igrača je za predšolskega otroka slaba, če ni primerna za njegovo starost. V vrtcu pa otroško igro nadgrajujemo. Igra predšolskega otroka je proces, ki se razvija in za razvoj otrok nekaj potrebuje. Na prvem mestu je ljubezen staršev - vzgojiteljev, občutek topline, prijetnosti, sproščenosti, varnosti... Vse, kar daje otroku pogum za raziskovanje. Starši naj bodo srečni, če se znajo v igri z otrokom sprostiti, če se znajo z otrokom igrati tako, da otrok začuti, da tudi oni uživajo v igri z njim.

Na našem srečanju so starši dokazali otrokom, da se znajo igrati z njimi in da so uživali ob njihovi igri – gibanju. Igra je kot ogledalo, v njem se zrcali, kaj otrok misli, čuti in doživlja, pa tega ne more izraziti z besedami. Otroška igra je dejansko sposobnost ustvarjanja novih zamisli, uživanja v novostih in sodelovanje pri spreminjanju sveta.

Po razgibanju v telovadnici smo še v igralnici skupaj zaplesali na veselje prihoda pomladi. Kajti malčki plešejo, kot da jim ni mar, če jih kdo gleda. V resnici pa hočejo, da jih pri tem početju gledamo in občudujemo. To so storili naši starši, stari starši, tete in vzgojiteljice. Mamicam smo podarili zguban zvonček za zahvalo za njihov trud in pomoč pri igri življenja...

Nič ni lepšega kot opazovati otroka, ki se je tako zelo zatopil v svojo igro – ples, da ne vidi in ne sliši nič. Ta popolna zatopljenost v trenutno početje je otroški dar, ki osrečil marsikaterega odraslega. To smo storili mi na našem srečanju staršev, starih staršev...

Otroški ples skozi risbo

Vzgojiteljici Slavica Kosec in Lidija Janežič

DRUŽINA JE ZIBELKA ŽIVLJENJA

»Sončki« smo v vrtcu srednja skupina; čeprav nas je veliko, smo kot ena družina. Smo radovedni, zvedavi in igrivi, včasih pa tudi malce nagajivi.

Otrok je to, kar je družina!
Nobena družina ni topla greda!
Družina je zibelka osebnosti!
(Škoflek)

Pripovedi otrok na temo MOJA DRUŽINA

Jaka: »Moj ata Boštjan, mama Polonca Rakuša, sestra Lara in jaz. Sestavljamo sestavljanke, lego kocke zlagamo, gremo na sprehod. Pa doma pomagam kuhati, drva zlagati. Imamo se dobro in fajn. Sem Jaka Slokan in nisem zaspan.«

Tit: »Ata Damir, mama Mateja in jaz Tit. Lana in Žan pa Anže sta bratranca in sestrična. Pa babica Irenca in dedek, pa muceka imamo. Igramo se z dinosavri. Nogomet igramo, odbojko, ki tak odbiješ z roko, in tenis. Lovimo se. Igram se z mamico in atijem. Na sprehod hodimo. V Izolo smo z avtobusom šibali, pa v toplice gremo. V družini je veselo. Podpišem se Tit in sem zelo fit.«

Teja: »V moji družini je Zara, mama Petra, ata Simon in jaz Teja. V kurilnici se igram s psom. Igramo se Človek ne jezi se, Spomin, karte, igro Uno. Vozim se v Ormož na mažoretke v sredo. Tudi moja sestra Zara hodi. Male smo naprej. Podpišem se Teja, ki ni Timeja.«

Ema: »Mama, pa bratec Vid, ata in jaz Ema. Ata je daleč v službi. Igram se doma v sobi, zunaj se vozim s kolesom. Z bratcem telovadim. Zna hoditi, malo govori. Dobro smo. Sem Ema, ki se rada snema.«

Tijan: »Mama Natalija, ata Boštjan, sestra Žana, ki v šolo hodi. V naši družini sta še dedek Janez in babica Elica. Malo televizijo gledam, s sestavljanjkami se igram. Drva vozim s tolagicami, za kuriti v kurilnici. Počutje je v redu. Podpišem se Viher Tijan, ki je vedno nasmejan.«

Jakob: »Moja družina, ata Smiljan, mama Trstenjak Katja, dedek Danč, babica Marija, sestra Taja in mala sestra Luna. Igramo se zunaj, brcamo žogo - nogomet, pa na gugalnici. Dedek in babica sadita rože na vrtu. Ata grabi veje, mama se igra z nama. Luna je v vozičku z žogico. Počutje je v redu, najraje imam ata in vse družinske člane - sedem nas je. Sem Jakob in zabijem žogo v gol.«

Blaž: »V moji družini nas je pet: sestra Teja, bratec Andraž, mama Anja in ata Štefan in jaz Blaž. Star sem štiri leta. Doma se skupaj igramo skrivalnice. Ko bom velik, bom imel konje in štalo. Doma skupaj jemo palačinke, gremo na morje, zunaj žogo brcamo. Reksa rad božam. Počutim se dobro, lepo in super. Sem Blaž in imam v roki velik glaž.«

Maj: »V moji družini je ata, mama, bratec Niko in jaz. Star sem štiri leta. Rad se kotalkam, smučam, pa brcam žogo. Moja mama skuha

najboljšo juho s kroglicami. Z mamo delamo roladice brez lešnikov. Rad imam svojo družino. Sem Maj in se imam rad fajn.«

Nejc: »Moj ata je Robi, mama je Brigita, pa bratec Timotej. Igramo se z avtomobili. Skupaj gremo v trgovino – v Pikapolonico, da si kupimo igrače, stvari za otroke in se peljemo z vlakom. Timotej rad gleda televizijo. Imamo se dobro, počutje je lepo. Sem Nejc in sem za vsaki hec.«

Timi: »Jaz imam atija rad, pa se z Gajo igram. Še Gajo in mamo imam rad. Mama dobro skuha, najboljša je meso. Babica v službi dela sladoled. Imamo se lepo, rad imam svojo družino. Sem Timi, jem sladoled fini.«

Dino: »Z mamo se igramo z žogo. Ata avto popravlja. Mama rada peče torto. Bratec Bono se igra s traktorjem. Skupaj se igramo s traktorjem. Ko bom velik, bom drva nalagal. Počutimo se dobro. Jaz sem Dino, ki gre v kino.«

Martin: »Igramo se, telovadimo in še rišemo in delamo. Igramo se z avtomobili, se peljemo z avtobusom, čakamo na postaji in se peljemo z vlakom. Imamo se dobro. Podpišem se Martin in ne jem rad malin.«

Sergeja: »Doma v družini brcamo žogo. Bratec Nikolaj, ata, mama, babi, dedi in se špilamo. Imamo se v redu. Podpišem se Sergeja, ki se rada ureja.«

Urška: »Ata, mama, Žan, pa Darja. Se igramo.«

Tian: »Imam ata, pa mamo Moniko. Ata me pelje v vrtec. Rad imam svoje Sončke. Igram se z avti, na avtu se vrti guma. Rad imam mamo Moniko, ata, babico, deda. Star sem tri leta.«

Elena: »Tejko sem stara, tri leta. Doma je Ališa, mama, ati je na sliki. Igramo se s kockami, pišemo, rišemo krogece, žogico naredimo. Doma je dobro.«

Kaja: »Imam ata, mamo, pa Niko sestrico bomo dobili. Z atijem in mamo se igramo, dojenčke oblačimo. Z atijem kuhamo mleko. Rada grem k babici.«

Vzgojiteljici skupine Darinka Tinko in Milena Školiber

PROJEKTI – BRIDGE, PROMETNA KAČA, SPOZNAVANJE TUJIH ŠOLSKIH SISTEMOV

GLAS UČENCA – MOST DO UČENJA (BRIDGE)

Projekt na šoli poteka že drugo leto in se zaključuje v avgustu leta 2019. V okviru projekta smo se v zadnjem letu učitelji izobraževali na področju formativnega spremljanja, v oktobru smo se udeležili dvodnevne izobraževanja v OŠ Črenšovci, kjer smo prisostvovali pouku, analizirali učne ure in se učili iz prakse. Pri tem so sodelovali tudi trije učenci iz naše šole, in sicer Adrian Cvetko, Vanesa Lesjak in Anja Lazar. V mesecu decembru sem se s svetovalkami Zavoda za šolstvo in še dvema učiteljicama udeležila dvodnevne mednarodne konference The Student Voice – Bridge to Learning v Dublinu. Na konferenci smo spoznavali dobre poučevalne prakse Ircev, v diskusijah izmenjevali mnenja s tujimi partnerji v projektu ter predstavili naše dobre poučevalne prakse. Naše naslednje nacionalno srečanje projektnih timov bo 7. in 8. junija na OŠ Frana Albrehta v Kamniku.

Učenci so pomemben sodelavec pri razvijanju dobre poučevalne prakse, zato smo učiteljice šolskega tima svoje učence s pomočjo vprašalnika povprašale, kako je njihov glas pri pouku slišan. Iz povratnih informacij lahko zaključimo, da je glas učenca na naši šoli že slišan, a še vedno imamo nove priložnosti, da učencem omogočimo čim bolj aktivno vključevanje v pouk, prevzemanje odgovornosti za učenje in znanje.

Članice šolskega tima smo si izdelale individualne načrte razvijanja odlične poučevalne prakse, v katerih smo načrtovale različne pristope za vključevanje učencev v pouk. Pristope smo skozi šolsko leto vnašale v svoje poučevanje, naš pouk je spremljala tudi svetovalka Zavoda za šolstvo OE Maribor, dr. Leonida Novak. Povratne informacije svetovalke posamezni učiteljici so izredno spodbudne, kar nam daje moč in vizijo za naprej.

Andreja Žinko

Lea Dogša, Sanjski svet

V okviru projekta smo obiskali osnovno šolo Črenšovci. Iz vsake šole so prišli trije učenci, nekateri sicer že poznani. Po krajši pogostitvi smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je bila v prvem razredu pri pouku slovenščine, druga pa v devetem razredu pri pouku nemščine. Jaz, Anja in Adrian smo šli v prvo skupino, opazovat pouk prvega razreda. Med poukom smo morali na liste zapisovati pripombe in predloge ter oceniti, kako poteka njihov pouk. Po končanem delu in kosilu smo šli vsi učenci v učilnico in izdelovali plakat o spremljavi pouka ter novih idejah, katerega smo kasneje predstavili učiteljem in ga komentirali. Bila je zanimiva izkušnja.

Vanesa Lesjak

PROMETNA KAČA

Kaja Mar: »Ta projekt se mi zdi super. Otroci se na poti do šole lahko razgibamo, zanimivo se mi zdi, da lahko vključimo tudi starše in druge sorodnike. Zjutraj, ko sem se zbudila, sem se pripravila in smo se z babico ter sestro Tejo odpravile na pot. Moja želja je, da bi Prometno kačo izvajali vsako leto in tako pripomogli k bolj čistemu okolju.«

Teja Mar: »Bilo mi je super, ko smo hodili in sem lahko hodila s svojo babico. Všeč mi je bilo, da sem se lahko družila z drugimi. Odlično mi je bilo, da smo pri šoli pili čaj. Vesela sem, da se lahko med hojo razgibamo – grem v šolo in še gibam se. Z gibanjem postaneš bolj zdrav.«

Ida Mar: »Tudi zame se zdi Prometna kača zelo dobra poteza, saj imamo tudi starejši priložnost za druženje z mlajšo generacijo in gibanje v naravi. Vidim, da ob tem otroci zelo uživajo, in mislim, da ne bi bilo nič narobe, če bi se to izvedlo tudi dvakrat na leto.«

Tanja Veldin: »Oktober 2017. Mesec, ko skrbimo za našo naravo. Takrat je čas za Prometno kačo. Zjutraj ob 6.45 smo se začeli zbirati na kar 9. zbirnih točkah. Od tam smo pot nadaljevali peš. S projektom skrbimo za naše zdravje, gibljivost, komunikacijo brez mobilnih naprav in najpomembnejše, skrbimo za našo naravo. Nekateri smo se odpravili na pot tudi s kolesi. Po pouku smo se zbrali pred šolo ter šli peš nazaj domov. Na ta projekt se odziva vedno več šol, staršev in drugih ljudi v okolici. S tem skrbimo, da bo v prihodnosti manj onesnaževanja ter več prijateljstva.«

Prometna kača

PROJEKTI – BRIDGE, PROMETNA KAČA, SPOZNAVANJE TUJIH ŠOLSKIH SISTEMOV

Aneja Anželj: »V okviru Prometne kače smo v mesecu oktobru en teden hodili peš v šolo in domov. Udeležili smo se vsi razredi, učitelji, ravnateljica, gasilci, starši, krajani, ki so nam pripovedovali zgodbe iz otroštva. S tem

projektom skrbimo za naše zdravje in ne onesnažujemo okolja. Ko smo zjutraj prišli peš v šolo, nas je zunaj vsak dan pričakal topel čaj in jabolka. Prometne kače se vsi veselimo, saj se lahko smejimo družimo in zabavamo.«

Zara Krajnc: »Prihajali smo iz vseh krajev šolskega okoliša. Do šole smo prišli malce utrujeni, vendar smo se po poti zabavali, se družili, pogovarjali.«

EKSKURZIJA NA NIZOZEMSKO

Tudi lani smo strokovni delavci šole spoznavali tuje šolske sisteme. Konec avgusta smo se odpravili na Nizozemsko. Povezali smo se s slovenskim veleposlaništvom v Den Haagu, kjer so nas lepo sprejeli in nas popeljali na ogled nemške mednarodne šole in nizozemske javne osnovne šole.

Najprej smo obiskali nemško mednarodno šolo, ki jo obiskuje okrog 700 učencev. Večina jih je iz nemško govorečih dežel, katerih starši začasno delajo v mednarodnih institucijah v Den Haagu. V sklopu šole so vrtec, osnovna šola in srednja šola. Šola deluje po nemškem učnem načrtu, pouk večinoma poteka v nemščini. Letna šolnina je okrog 7000 evrov. Povabili so nas k pouku in videli smo, da imajo zanimive učne ure z veliko projektne dela. Šola je zelo dobro opremljena, imajo veliko učilnic, kjer lahko delajo v manjših učnih skupinah. Učenci lahko razvijajo svoje talente, vpeti so v lokalno okolje, vključeni so v več mednarodnih projektov, večkrat imajo interne ali javne prireditve. Učenci šolo lahko zapustijo po 10. letu šolanja z zaključnim izpitom realke ali po 12. letu šolanja z nemško mednarodno matura.

Sledil je obisk nizozemske javne osnovne šole Duinoordschool. Obiskuje jo okrog 250 učencev od 1. do 8. razreda, večinoma so iz bližnje okolice šole. V razredih je med 30 in 32 učencev. Pri šoli je tudi vrtec, ki je zelo drag, za otroke pa imajo le varstvo. Na Nizozemskem otroci vstopijo v 1. razred, ko dopolnijo 4 leta. To je lahko kadarkoli med šolskim letom. Z opismenjevanjem začnejo v 3. razredu. Pouk poteka v nizozemščini, predmetnik je kar precej podoben slovenskemu. Približno polovica osnovnih šol na Nizozemskem je zasebnih, ki pa se tako kot javne šole v celoti financirajo iz državnih sredstev.

Na ekskurziji smo si ogledali glavne znamenitosti mesta Den Haag. V mestu je veliko mednarodnih sodišč in drugih institucij. Odpravili smo se tudi do bližnjega letovišča Scheveningen ob Severnem morju, kjer smo nekateri malo zaplavali v morju, ki je imelo okrog 20 stopinj.

Bivali smo v Amsterdamu, blizu trga Dam in kraljeve palače. Ogledali smo si glavne znamenitosti mesta, ki je prepleteno s številnimi kanali, po katerih smo se popeljali s turistično ladjo. Odpravili smo se tudi v kraj Zaanse Schans, kjer je veliko mlinov na veter. Tudi na tej ekskurziji smo dobili veliko novih spoznanj.

Boštjan Rajh, prof.

KULTURA – OTVORITEV KRAJEVNE KNJIŽNICE, SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK, DOBRODELNI KONCERT, DAN EVROPE, OBISKALI SMO GLEDALIŠČE

KRAJEVNA KNJIŽNICA TUDI V OŠ IVANJKOVCI

Uresničila se nam je velika želja in tudi mi smo dobili krajevno knjižnico, ki deluje v okviru Knjižnice Franca Ksavra Meška Ormož. V šoli smo v decembru izvedli božični bazar, hkrati pa je bila slovesna otvoritev knjižnice. Pridružil se nam je tudi minister za kulturo Tone Peršak, ki je izpostavil, kako zelo pomembne so knjige in branje. S tem imamo učenci, zaposleni in vsi ostali krajanje možnost izposoje okrog 12.000 enot skupaj s šolsko knjižnico. Izposojamo si lahko tudi DVD-je, revije, udeležimo se lahko pravljičnih uric in drugih dogodkov.

Knjige so lahko velik del nas in našega življenja. Skozi knjige se lahko dotaknemo sveta, katerega del bi želeli biti. Dobra knjiga je tista, pri kateri preberemo zadnjo stran in imamo občutek, da smo na začetku. Vsak ima svojo najljubšo zvrst, jaz rada berem kriminalke in knjige, ki govorijo o resničnih zgodbah. Ena mojih najljubših knjig je »Živa zažagana« avtorice Sovad. *Knjiga govori o deklici Sovad, ki se želi poročiti, da bi se rešila očeta, ki jo pretepa. Pri rosnih sedemnajstih letih se Sovad zaljubi v soseda. Z njim ima romanco, katere posledica je zanositev, to v Ismlamu pomeni smrt. Ko domači to izvejo, pošljejo njenega svaka, naj jo polije z bencinom in zažge. Na srečo Sovad preživi in v knjigi pove bitko za življenje.* Take knjige najbolje, da beremo podnevi, a za dobro knjigo je vedno čas.

Zaključila bom z verzom moje najljubše pisateljice Cassandrie Ceare - **Vsak mora biti previden s knjigami, ker imajo besede moč nas spremeniti.**

Maša Puklavec

POLEPŠAJTE SVOJ SVET IN SVET DRUGIH

...prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku...

Letošnji praznik kulture smo v Ivanjkovcih posvetili ciklom v življenju človeka.

Začeli smo v starosti. V zimi. V sivini. In pokazali, da ni treba, da je starost siva in hladna.

Toplota pomladi in poletja, energija mladosti lahko obarva še tako siv prostor v paletu najbolj veselih in intenzivnih barv. Nihče ne more ostati brez nasmeha na licu ob stopicanju malih, še ne popolnoma zanesljivih korakov, ob očeh, ki radovedno vsrkavajo najmanjše podrobnosti, ob mlečnih zobkih, ki ob najiskrenejših in najširših nasmehih škrbato zažarijo. Otroci nas kot črvice v veselju posrkajo v ta trenutek in vse skrbi in bolečine izgubijo svojo moč.

Ko smo otroci, imamo občutek, da čas teče tako počasi, da je kot bister potoček, ki igrivo žubori od izvira. Odraslost nas preseneti z odgovornostmi, ki jih prinaša, s hitrostjo in intenzivnostjo. Je obdobje, ko je naša reka najbolj deroča. Ko je naša moč sposobna spreminjati svet in premikati gore. Možnosti je neskončno in naše izbire določajo ton starosti in umirjanju.

Z zgodbo Obisk smo nakazali, kaj lahko polepša staranje in kako kulturo staranja spreminjamo na bolje. Zaključili smo z desetimi zaobljubami za lastno starost. Da bo ta svetlejša, lahkotnejša, bolj zabavna in srečna. Nastopajoči na odru so se vrstili od najmlajših do starejših. Povezovali smo generacije in k sodelovanju povabili kar nekaj ljudi iz našega okolja. Tako so nastopili otroci vrtca, učenci OŠ Ivanjkovci, gospa Silva Grabovac, gospod Ivan Simonič, Moški pevski zbor.

Sprejmite vsako življenjsko obdobje odprtih rok in skrbite za kulturo v svojem domu in v svojem okolju. Polepšajte svoj svet in svet drugih. Hvala za vaš Obisk.

Marjetka, Brigita, Zdenka

DOBRODELNI KONCERT UČENCEV 9. RAZREDA

Vsak konec je nov začetek... moto našega koncerta. Dobrodelni koncert smo učenci 9. razreda z razrednikoma učiteljem Boštjanom in učiteljico Mojco ter pomočjo vseh zaposlenih v šoli in s starši izpeljali v mesecu aprilu. Nastopajoči so bili Tadej Vesenjaj, ansambel Sončna uprava, ansambel Priložnost, pevka Klaudija, pevski zbor Kor, ansambel Septima, plesalci in zbori naše šole, ormoške mažoretke ter učenci 9. razreda. Ponosni smo, da smo nastopali in izpeljali koncert, ki je bil zelo dobro obiskan. Hvaležni smo vsem obiskovalcem in sponzorjem.

Z donacijami bomo lažje izpeljali valetu ter zaključno ekskurzijo.

Eva Polak

KULTURA – OTVORITEV KRAJEVNE KNJIŽNICE, SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK, DOBRODELNI KONCERT, DAN EVROPE, OBISKALI SMO GLEDALIŠČE

OBELEŽILI SMO DAN EVROPE

Učenci 7. razreda smo sodelovali na Dnevu Evrope. V šoli smo pred tem izvedli dan dejavnosti, kjer smo predstavili Švedsko. Narisali smo Piko Nogavičko, vikinge, ladje... V Ormožu smo obiskovalcem risali zastave. Na prireditvi so zaplesali naši učenci ob glasbi Pike Nogavičke. Nastopila sta še BQL, Anej in Rok. Z njima smo se lahko fotografirali in dobili avtogram.

Matjaž Magyar

Anika Žličar: »V mesecu maju smo 7. razred pripravili stojnico, ki je predstavljala državo Švedsko. Pripravili smo veliko plakatov in risb, ki so predstavljale karakterje iz švedskih risank in pravljic. Opredelili smo lego države in našli glavne geografske, zgodovinske in kulturne značilnosti. Na stojnici si je bilo možno ogledati tudi knjige o Švedski in figurice iz te države. Majhnim otrokom smo ponudili bonbone. »Na Švedskem pa je lepo,« so izjavili.

OGLED LUTKOVNE PREDSTAVE POLŽ NA POTEPU NA KITOVEM REPU

Učenci 2. in 3. razreda so si v okviru kulturnega dne ogledali predstavo *Polž na potepu na kitovem repu* v Lutkovnem gledališču Maribor.

Predstava je nastala po istoimenski slikanici (The Snail and the Whale, 2003) priznane avtorice Julie Donaldson in ilustratorja Axela Schefflerja. Med otroki po vsem svetu je ta slikanica, ki je doslej prejela številne odmevne nagrade, izjemno priljubljena. *Zgodba pripoveduje o radovednem polžku, ki je zaradi majhnosti in počasnosti obsojen na življenje na morskali. Ima pa lastnost, ki premaga majhnost in počasnost: vedoželjnost. V želji, da bi razširil svoje obzorje, se odloči prepotovati svet. Pri tem mu pomaga kit. Odpravita se na pot, ki je polna napetih trenutkov in nepozabnih doživetij. Slikovita zgodba o malem polžu in velikem kitu s seboj prinaša številna vprašanja in odgovore, razbija stereotipe o drugačnosti in o nenavadnih prijateljstvih, predvsem pa nam razkriva spoznanje, da so iskreni odnosi in pravi prijatelji naše največje bogastvo.*

Predstava nam je vsem bila zelo všeč. Še večkrat bi si želeli ogledati kaj tako lepega.

Anže Školiber: »Meni so bile najbolj všeč senčne lutke.«

Jaš Janežič: »Najbolj zanimiva je bila opica, ki je plesala.«

Simon Lesjak: »Zelo zanimivi so bili dimni efekti.«

Lana Štuhec: »Posebni so bili valovi, ki so jih igralci ponazarjali z blagom.«

Andraž Lazar: »Zelo všeč so mi bile ledene plošče, ki so plavale po morju, in polžek, ki mu je zdrsnilo po njih.«

Andreja Kociper

Polž na potepu

V GLEDALIŠČU TUDI TRETJA TRIADA

Anej Fajfar: »V gledališču smo si ogledali predstavo z naslovom *Veliki Pok*. Govorila je o nekdanjih znanstvenikih (Nikola Tesla, Albert Einstein,...), kako so nekoč s skupnimi močmi izumljali.«

Učenci 7., 8. in 9. razreda smo se odpravili na Ptuj. Bili smo razdeljeni po skupinah. Ob posameznih točkah in znamenitostih smo se ustavili in jih predstavili. Ptuj je staro mesto in ogledali smo si veliko znamenitosti. Bilo je poučno.

Ema Trstenjak

UMETNOST - PLESNA, GLEDALIŠKA, LIKOVNA, GLASBENA

Plesna revija – POZDRAV POMLADI 2018

Tudi letos smo se nekateri plesalci udeležili območne revije plesnih skupin, ki je potekala v sredo, 4. 4. 2018, v Mestnem gledališču na Ptuj. S plesom smo se uvrstili na regijsko revijo in dosegli srebrno priznanje.

Letos smo se prvič predstavili z izraznim plesom, s pomočjo katerega smo prestavili zgodbo *Deklica, ki je plesala z barvami*.

Življenje nikoli ne stoji na mestu. Nosi nam drugačne trenutke. V kombinacijah, ki jih še ni bilo. Ampak deklica tega ni vedela. Mislila je, da samo njej staro polzi iz rok. In samo njo preseneča novo. Sključeno je nosila svoje telo in pogled usmerjala v tla. Kjer se ne vidi daleč. Njene misli so bile prevečkrat črne. Brez barv.

»Kaj naj storim, da se bom počutila bolj živo?« Odgovori niso nikoli daleč, ko jih iščemo.

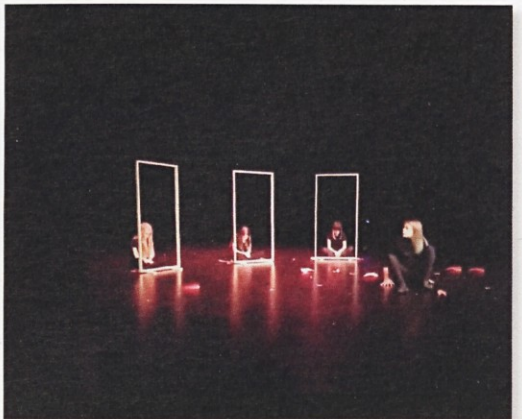
Barvna letala so začela padati na njeno telo. Ležala je na tleh, ko jo je rdeča barva popolnoma hipnotizirala. Pred ogledalom je opazovala, kako se je njeno telo vzravnalo in pogled dvignil.

Počutila se je bolje. V sebi je začutila pesem. Vendar besed ni bilo od nikoder. Videla je sliko, pa je ni mogla izliti na papir. Bosa je odplesala v naravo.

Oranžni odsev letal je ob plapolanju na tla postajal žareče oranžna ruta. Pred ogledalom se ji je po dolgem času zazdelo, da v plesu uživa.

Sprehodi v naravi so postali dekličin najlepši del dneva. Ko se spreminjamo sami, vidimo cel svet drugače.

Ugotovila je, da svet ni več črn, svet je vendar zelen. Vsi odtenki zelene so božali njene oči in srce. Njeno telo je samo zaplesalo od veselja, da živi v tako čudovitem svetu.

Mentorica Maja Novak

Ples je otrok glasbe, igre in ljubezni

Taja Trstenjak: »Počutila sem se odlično. Vem, da je naša skupina bila najboljša. Bilo je super. Tega ne bom nikoli pozabila.«

Alina Slavinec: »Na nastopu mi je bilo zelo lepo. Mislim, da smo bili zelo dobri. Najbolj mi je bilo vseč, ko smo šli na oder in dali vse od sebe.«

Kaja Mar: »Počutila sem se super in na reviji mi je bilo najbolj všeč, ko smo začeli z našim nastopom.«

Nika Kosec: »Na reviji mi je bilo zelo všeč, ker rada plešem. Zanimivo mi je bilo tudi, da smo imeli različne rekvizite.«

Klara Vidovič: »Všeč mi je bilo, da smo gledali nastope od drugih skupin. Zelo všeč mi je bilo, da smo imeli barvne lučke.«

FOLKLORA

Vsak otrok je nekaj posebnega, edinstvenega. Nekatere posebnosti odkrijemo tudi pri folklori in zato smo na njih še pri posameznih učencih posebej ponosni. Folklorna interesna dejavnost je na OŠ Ivanjkovci namenjena vsem učencem od 1. do 9. razreda. Ples je namenjen vsem učencem, ne glede na gibalne sposobnosti, osebnostne značilnosti in ritmičnega posluha učencev. V letošnjem šolskem letu folkloro obiskuje 29 učencev in so razdeljeni v dve starostni skupini. Pri folklorni dejavnosti spoznavamo ljudske ples, ljudske igre, pravljico, kulturno dediščino. V mlajši skupini spoznavamo igre naših dedkov, babic in se igramo.

V letošnjem letu smo sodelovali na pustni povorki v Ormožu, za katero smo si sami izdelali pustne oprave in se spomnili velikanov iz mesta Holermus. Z mlajšo skupino smo se udeležili tudi srečanja otroških folklornih skupin v Podgorcih s spletom - Če pa sen lačna!

Zgodba govori o deklici, ki je najmlajši član družine in za njo ponavadi ostane zelo malo hrane ali pa skoraj nič. Deklica nekega dne pobegne in se s svojim krožnikom skriva, da bi v miru pojedla. Seveda jo pri tem zalotijo ostali otroci, ki pa je vseeno ne zatožijo materi.

Klavdija Petrovič

UMETNOST - PLESNA, GLEDALIŠKA, LIKOVNA, GLASBENA

SREČANJE GLEDALIŠKIH SKUPIN

Lea Dogša: »Letošnja gledališka skupina OŠ Ivanjkovci DIONIZ je pod mentorstvom učiteljic Brigitte in Tatjane sama ustvarjala od besedila do končne izvedbe. Prvo uro dramskega krožka smo se kot vsako leto odločili o predstavi, ki jo bomo uprizorili. Učiteljici sta nam prinesli nekaj idej, ki pa nam niso bile najbolj zanimive. Po kratkem premisleku smo se štiri punce odločile, da napišemo svojo igro po predstavi *Alica v čudeži deželi*. Nastalo je celovito avtorsko delo učenk Zale Gorjak, Lee Dogša, Eve Polak in Žive Puklavca. Po štirih urah pisanja besedila doma in par urah pisanja v šoli je nastala nova predstava »*Alica v čudežni Prlekiji*«. Sprva učiteljici in učenci niso najbolj verjeli v nas in tudi me nismo bile prepričane, da nam bo uspelo, vendar nam je. Vredno je bilo poskusiti. Kasneje smo s pomočjo učiteljic besedilo tudi dopolnili in razdelili vloge. Povezali smo se tudi s folklorno skupino OŠ Ivanjkovci, pod mentorstvom Klavdije Petrovič, ki je pripravila za predstavo ljudski ples. Predstavo smo vsako sredo dve uri vadili, izpolnjevali naše igralsko znanje in se skupaj zabavali. Pri predstavi so pomagali tudi naši starši in tudi drugi sovaščani. Predstavili smo se na srečanju pri Veliki Nedelji.

Kljub začetni tremi je vse steklo gladko. Pomirili smo se in začeli uživati med igro. Tako smo predstavo izpeljali še boljše, kot smo si zamislili. Predstavili smo se tudi našim učencem in učiteljem naše šole.«

Živa Puklavca, Pogled

Vanesa Lesjak, Barvna zmešnjava

Nadja Vajda, Domišljijski svet

LOGOTIP ŠOLE

Pri oblikovanju logotipa sem izhajala iz besede "osvežiti"; tako sem, in zdi se mi tudi prav, ohranila osnovni koncept, ki je bil uveden ob nastanku šole (deček-deklica; zelena-rdeča barva v ospredju).

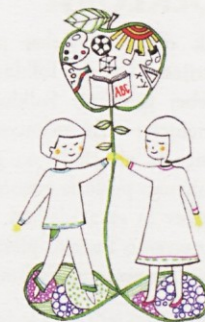
Na vrhu je JABOLKO, kot simbol ZDRAVJA in POVEZANOSTI S KRAJEM; velikokrat lahko vidimo tudi simbol JABOLKA&KNJIGE skupaj, ki ponazarjata ZDRAV UM, kar je tudi vodilo naše šole.

V jabolko sem vrisala predmete/simbole iz vzgojno-izobraževalnega dela, ki ga zaznamujejo na vsakem koraku pridobivanja znanja.

Deček in deklica držita steblo, ki se izvije v "korenine" v obliki znaka NESKONČNOSTI in je značilnost, ki pomeni, da nekaj ni omejeno ali nima mej, kot pridobivanje vseživljenjskega znanja od vrtca do konca OŠ; korenine znanja so vzklile v našem prostoru in od tukaj naprej nimajo mej za naše učence.

Kamenčki znanja se tako dopolnjujejo, zapolnjujejo, prilagajajo in povezujejo (spodnji del ilustracije).

Poskušala sem se tudi držati načel oblikovanja logotipa: originalnost (ilustracija je moje avtorsko delo, ročno izrisana), minimalizem s poudarki, izhajanje iz osnovnih barv, vsebina, povezana z dejavnostjo.

Mojca Grula

UMETNOST - PLESNA, GLEDALIŠKA, LIKOVNA, GLASBENA

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI

Otroci pojejo slovenske pesmi je projekt petja, trenutno četrte sezone, kjer se otroci iz osnovnih šol razdelijo v dve skupini po kategorijah od 1. do 5. razreda in od 6. do 9. razreda. V teh treh letih je nastopilo več kot 90 osnovnih šol iz Podravja. Vodja projekta je Dalibor Bedenik, sponzor pa je Radio Ptuj. V sredo, 10. januarja, smo pri Veliki Nedelji otroci iz nekaterih bližnjih šol peli pesmi in tekmovali med seboj, kdo se bo uvrstil v polfinale. V polfinale smo sva se z naše šole uvrstili Lana Rajh in jaz, Vanesa Lesjak.

Vanesa Lesjak

Našo šolo sem zastopala s pesmijo *Tiho, tiho čas beži* in se uvrstila v polfinale v mlajši kategoriji. Bila sem ponosna in srečna. Polfinale je potekalo v Trnovski vasi., kjer nas je bilo 22 tekmovalcev iz različnih šol. Na oder sem stopila samozavestno in polna adrenalina. Kljub dobremu nastopu se v finale nisem uvrstila. Če bom imela možnost, se bom naslednje leto spet prijavila in zastopala našo šolo.

Lana Rajh (P. V.)

REVIJE PEVSKIH ZBOROV

Na šoli pojeta dva zbora, otroški in mladinski. Oba zbora sta zastopala šolo na reviji. **Rebeka Viher**, učenka 8. razreda, je povedala, da je potrebno veliko vaje, da pa to pod mentorstvom učitelja Leona Laha ni težko. Ob petju so se med seboj povezali, radi se družijo in zabavajo. Vsi so bili ponosni, da so se udeležili revije. Rebekina sestra **Zala**, učenka 3. razreda, ki prav tako stopa po stopinjah sestre, obiskuje otroški pevski zbor. Udeležili so se revije pri Sv. Tomažu. Bilo jih je malce strah in pred nastopom so bili vznemirjeni. Veseli so bili publike, ki jim je z navdušenjem ploskala. Oba zbora sodelujeta na vseh šolskih ter krajevnih praznovah.

DOVRŠENA ESTETIKA V GO-CAR-GO EKSTRAMOBILU »DRVENKO«

V maju smo se udeležili tekmovanja 'ekstramobilov' GO-CAR-GO, ki pa je potekalo v Šolskem centru Ptuj. Ko smo zjutraj prispeli, je tam že bila kar velika množica ljudi, ki so že svoje 'ekstramobile' pripravljali na tekmovanje. Seveda pa smo se temu pridružili tudi mi s svojim Drvenkotom, katerega smo izdelali skupaj s hišnikom Sandijem. Ne dolgo zatem pa se je vse skupaj pričelo. Tekmovanje je potekalo hitro, vsak avto je vozil samo štirikrat, dvakrat v obeh kategorijah. Po končanem tekmovanju smo naš 'ekstramobil' odpeljali na razstavo v Qlandio, zatem pa smo šli na toplo kosilo. Počakali smo do konca podelitve, potem pa smo se odpravili domov. Vsi pa smo tudi bili veseli osvojenega priznanja za IZVIRNO KOMBINACIJO NARAVNIH IN UMETNIH MATERIALOV.

Adrian Cvetko

ŽIVIMO Z NARAVO – EKO DAN, OBISK LAGUN, Z ZELIŠČI DO ZDRAVJA

ZAVIHAJMO ROKAVE – ZA LEPŠO ŠOLO

Podjetje Merkur je v razpisanem projektu »Zavijajmo rokave – za lepšo šolo« izmed vseh prijavljenih osnovnih šol izbralo in nagradilo 10 tistih, katerih učenci so skupaj s svojimi mentorji prijavi in skozi šolsko leto tudi realizirali projekt polepšanja ali izboljšanja svoje šole oziroma šolske okolice. Med izbranimi šolami je bila tudi OŠ Ivanjkovci.

S projektom želi Merkur vzpodbuditi osnovnošolske otroke, da zaupajo svojemu ustvarjalnemu duhu, prebudijo mojstra v sebi na področju, ki jim je najbližje, in na ta način izboljšajo okolje, v katerem nabirajo znanje in izkušnje. Osnovnošolci lahko s svojo spretnostjo veliko naredijo, še več pa, če združijo moči. Iz tega tudi izhaja naziv projekta »Zavijajmo rokave – za lepšo šolo«. Podjetje Merkur nam je podarilo material v vrednosti 250 EUR, s katerim smo lahko izvedli zastavljene dejavnosti olepšanja in ureditve okolice šole. Za našo polepšanje šole smo izbrali predvsem različne barve za barvanje lesa, kovine, betona in talne označbe ter čopiče in zaščitne rokavice. Naša obveza do podjetja Merkur je bila, da jih o poteku projekta sproti obveščamo s foto in video materialom.

Za lažjo izvedbo vseh načrtovanih nalog smo organizirali dan dejavnosti – eko dan z enakim naslovom, ki ga nosi tudi sam projekt. Ta dan je bil lep pomladni dan, s prijetnimi temperaturami in učenci so z velikim navdušenjem po skupinah izvajali različna dela na šoli in okolici šole. Vzdušje in učinek dela sta bila na najvišji ravni, ob koncu dneva smo veseli in zadovoljni pogledali na rezultate našega truda.

In kaj vse smo naredili?

Uredili, počistili, opleli smo vse gredice okrog šole in vrtca. Očistili vsa parkirišča. Pobarvali obe ograji ob zunanjih stopnicah. Pobarvali betonske stene. Osvežili in na novo poslikali igre na platuju pred šolo. Očistili šolske nasipe ob cesti. Z barvami osvežili metuljčke po varni poti. Prebarvali prtiče hišice. Porezali rastline na nasipu ob telovadnici. Porezali veliki, odmrli grm rdečega dreva ob parkirišču. Uredili šolski vrt. Prebarvali hidrant za vodo.

Zdenka Rakuša in Maja Novak

Domen Rajh: »Uredili smo okolico šole. Sodelovali smo vsi razredi, tudi zaposleni šole. Lepo je, ker smo si sami urejali okolico.«

Rok Grabovac: »Ob delu smo uživali. Veliko smo uredili, se družili s prijatelji in polepšali okolico šole.«

Matjaž Magyar: »Bil sem v skupini, v kateri smo urejali šolski vrt. Vrt smo morali temeljito prekopati in razrahljati, saj je bil zelo zaraščen. Anika in Marina sta bili zadolženi za odstranjevanje plevela iz jagod in rož. Mi fantje pa smo z motikami prekopali vrt. Ker je učiteljica Zdenka zelo natančna, je vse moralo biti perfektno. Kopali smo tako, da smo z motikami pograbili vso travo in z lopatami obračali zemljo, nato smo travo, ki smo jo pograbili, dali v jašek, ki je nastal z obračanjem zemlje. Do malice smo bili že skoraj gotovi in po njej smo nadaljevali. Ko smo na vrtu končali, smo pred ravnateljščino okno šli saditi hortenzije.

ORMOŠKE LAGUNE

Anja Drobnik se je pogovarjala s svojo sestro Saro, ki je z devetošolci obiskala Ormoške lagune. Sara ji je povedala, da so imeli tam različne delavnice. Zanimivo se ji je zdelo, da je tam nekoč bil poplavljen gozd.

Vzpostavili so 1,5 km dolgo učno pot. Imajo opazovališča za ptice. Naravovarstveni poudarek je na varstvu ogroženih vodnih ptic, ki so tukaj dobile ustrezna bivališča. Veliko imajo vodnih ptic. Obiščite jih.

ŽIVIMO Z NARAVO – EKO DAN, OBISK LAGUN, Z ZELIŠČI DO ZDRAVJA

PROJEKTNO DELO V PODALJŠANEM BIVANJU "Z ZELIŠČI DO ZDRAVJA"

Strokovni delavci podaljšane bivanja smo v letošnjem šolskem letu izvajali projekt "Z zelišči do zdravja." Namen projekta je bil, da učence povežemo z naravo in jim približamo zeliščarstvo kot vir zdravja.

Projekt je potekal skozi vso leto po akcijskem načrtu, ki sva ga pripravili strokovni delavki, Terezija Lukman in Zdenka Rakuša. Glede na možnosti smo sodelovali tudi z zunanjimi sodelavci in institucijami.

Preko dejavnosti projekta smo razvijali spoštljiv, naklonjen in odgovoren odnos do zdravilnih zelišč in drugih rastlin ter do narave nasploh, spodbujali različne pristope k spoznavanju narave, spoznavali uporabnost zelišč, učenci so izražali svoja podoživljali tudi preko literarnih vsebin in razvijali spretnosti opazovanja, načrtovanja, razvrščanja, prepoznavanja zdravilna zelišča in rastline v okolici šole in na šolskem vrtu ter spoznavali rastni cikel rastlin. Preko vseh dejavnosti so učenci osvajali vrednote in znanja za varovanje okolja.

VTISI UČENCEV

Katarina Žličar: »Všeč mi je bilo, da sem si naredila knjižico zeliščarskih receptov.«

Nina Rubin: »Delali smo čaj iz marjetice, kamilice vijolice in trobentice. Polnili smo stekleničke s soljo in zelišči. Suha zelišča smo drobili. To je bila kopalna zeliščna sol.«

Teja Lazar: »Delali smo vrečke iz papirja. Noter smo dali velikonočno pisanko, ki smo jo obarvali z zdravilnimi zelišči – kamilice, melisa, ognjič. Na vrečko smo nalepili zajčka ali piščančka. Naredili smo jih iz papirja, ki smo ga sami izdelali. Naredili smo si herbarij. Spoznali smo strupene cvetlice. To so bršljan, zvonček, šmarnica.«

Mojca Ivanuša: »Čaj je bil dober. Skuhala sem si ga tudi doma. Nalila sem vodo in jo zavrela. Potem sem dala noter zelišča, pokrila in počakala 10 minut. Mama je vzela cedilko in precedila v drug lonček. V čaj smo dali med. Čaj sem pila skupaj z bratcem Matejem in mamo. Spomnim se, da smo delali pojstrčke za dober spanec. V pojstrček smo dali zelišča; dobro misel, meto, meliso, sivko. Tudi jaz bom zeliščarka.«

Jaš Janežič: »Jedli smo kruh z zelišči. Namazali smo ga z maslom. Na kruh smo dali marjetico, trobentico, vijolico. To je bilo zelo dobro. Delali smo še papir iz časopisnega papirja, ki smo ga natrgali. Tudi jaz sem trgal papir. Namočili smo ga v vodi. Ogledali smo si film, kako se dela papir. Gospa je dala v vodo papir, cvetlice in zelišča, posušila ga je na soncu, stisnila ga je, da je otekla voda. Potem pa je nastal lep papir. Tudi mi smo delali tako. Potem smo iz tega papirja naredili platnice za herbarij. Ko bom velik bom zeliščar.«

Anja Zelenjak: »Všeč mi je bilo, da sem si lahko naredila herbarij. Nalepila sem si veliko zdravilnih in strupenih rastlin, da si lahko pogledam, če grem kdaj nabirat zelišča. Lepo mi je bilo pomagati pri izdelavi papirja. Najlepše mi je bilo, da sem dajala zelišča v brozgo. To pomeni, da smo natrgani časopisni papir namočili in zmiksali. Tako je nastala brozga. Tudi jajčka smo barvali. Na jajčko sem položila zelišča in zavezala nogavico. Ko so bila jajca kuhana, se je videl odtis zelišča. Mamica in ati sta bila vesela. Rekla sta, da sem naredila zelo lepo.«

Nejc Babič: »Najbolj mi je bilo všeč, da sem lahko dvignil sito in je nastal papir.«

Nejc Belc: »Dobro sem se počutil na zeliščarskih delavnicah. Zanimivo mi je bilo, ko smo delali zeliščno kopel s Tamaro. Tolikokrat sem se kopal, da je ni več. Tako je dišalo. Še mami nisem pustil, da bi jo uporabljal.«

KUHARSKI KOTIČEK

SOBOTNO JUTRO LAHKO ZADIŠI PO SVEŽIH ŽEMLJICAH

Pri izbirnem predmetu Načini prehranjevanja smo učenci 9. razreda z učiteljico Zdenko pripravljali žemljice po domačem receptu. Za pripravo smo porabili naslednje sestavine:

- 1kg mehke moke
- 1 kocko kvasa
- 1 žlico sladkorja
- 2 čajni žlički soli
- 1dl mleka
- 0,5dl olja
- voda po občutku

Postopek

1. Moko stresemo v posodo, naredimo luknjo, v katero zdrobimo kvas, zlijemo 1 dl tople vode in žlico sladkorja. Kvas, vodo in sladkor na rahlo zmešamo in zasujemo z moko tako, da prekrijemo zmes kvasa, sladkorja in vode.
2. Posodo postavimo za 20 minut na toplo, da kvas vzhaja .
3. Dodamo vse ostale sestavine in vse skupaj zgnetemo v testo in pustimo, da vzhaja. Zopet pregnetemo, razrežemo na majhne koščke, jih oblikujemo v kroglice in pustimo, da vzhajajo. Premažemo jih z oljem in s pomočjo kuhalnice oblikujemo žemljice.
4. Žemljice naj vzhajajo še nekaj časa, pečemo jih približno 10 minut, da postanejo svetlo rjave barve.

Žemljice

Sobotno jutro naj zadiši po sveže pečenih žemljicah. Preizkusite se in presenetite tiste, ki jih imate radi.

ŠPORT - ŠPORTNA SOBOTA, SMUČANJE, TEK

ŠPORTNA SOBOTA

V sklopu krajevnega praznika smo se v mesecu septembru odločili, da bomo izvedli športno soboto. Zbrali smo se na igrišču v Ivanjkovcih, kjer nam je ravnateljica povedala, kako bo vse potekalo. Izbrali smo si med tremi disciplinami - tek, pohod in kolesarjenje. Pridružili so se nam lahko tudi starši in drugi sorodniki. Midve sva se udeležili pohoda. Pot je potekala iz Ivanjkovcev proti Lahoncem. Skozi Stanovno smo se vračali proti Ivanjkovcem. Vsi sodelujoči smo prejeli medalje. Dan smo zaključili z raperjem Zlatkom.

Nama se je zdelo, da je bila športna sobota zelo koristna za naše telo in zdravje. Saj pravijo - zdrav duh v zdravem telesu.

O pohodu smo se pogovarjali tudi s starejšima krajanoma, z gospo Mileno Majcen in gospodom Milanom Tropom, ki sta povedala, da je bilo na pohodu zelo lepo in poučno, prav tako sta se spomnila svojih otroških let, ko je bilo pohodov več.

Strinjata se, da bi lahko takih pohodov več, saj vzpodbujajo gibanje v naravi. Prav tako jima je bilo všeč druženje. Vesela sta tudi bila, da je šolska kuhinja pripravila malico. Zlatka sta ocenila kot dobrega raperja, kateri ima dobre pesmi.

Monika in Daleja

4. RAZRED NA SMUČEH!

Učenci 4. razreda OŠ Ivanjkovci so v ponedeljek, 22. 1. 2018, imeli zimski športni dan, udeležili so se akcije Šolar na smuči – 2018. V smučarskem centru Mariborsko Pohorje so učenci preživeli čudovit smučarski dan na snegu. Veliko učencev se je s smučišča vrnilo z novo življenjsko izkušnjo, predvsem tisti, ki so se s tem športom srečali prvič. Vsem skupaj nam je uspelo!

Učenci so povedali:

Na športnem dnevu je bilo zelo zanimivo, predvsem ko smo drveli po bregu, a kljub temu pazili na varnost sebe in drugih. Učitelji so nam pokazali tehnike, ki jih še nismo vedeli, in nam pomagali. Najbolj zabavno je bilo, da smo se na koncu še lahko peljali z gondolo. Preživeli smo čudovit dan.

Nika, Julija, Gašper Puklavec, Nik in Miha

4. razred na smučeh

Matej Trop je povedal, da en večer prej ni spal, tako se je veseli tega dne. Čeprav še ni znal smučati, se je tam naučil. Pa tudi padal je, a se mu ni bilo težko pobirati. Domov se je vrnil utrujen in je takoj zaspal.

SMUČANJE - NAŠA STRAST

Čeprav je že bil marec, zima bela še ni povsem odhitela. Na sončen dan se je 20 učencev z mentorji Osnovne šole Ivanjkovci odpeljalo na Mariborsko Pohorje. Povsem brezplačno, avtobus so krili iz projekta Prometna kača, karte pa nam je plačalo Društvo prijateljev mladine Ivanjkovci. Z gondolo smo se povzpeli do smučišča. Ni važna starost, vsi skupaj smo se zabavali. Smučali smo se po različnih progah. Nekaterim je šlo dobro, nekaterim malo slabše, a važno je, da smo uživali. Ugotovili smo, da se hitreje prismočšaš dol, kot se voziš nazaj s dvosedežnico, štirisedežnico, sidrom ali pa trakom. Skupaj smo se smučali približno štiri ure. Domov smo prišli povsem utrujeni in polni novih izkušenj.

Anja Lazar

ORMOŠKI MARATON

Bilo je dne 22. aprila 2018. Zunaj je sijalo sonce, nebo je bilo jasno in vsi smo bili polni energije. To je bilo tudi potrebno, saj smo bili pred začetkom maratona. Zbralo se je kar nekaj ljudi, in to mladih, starih, velikih ter majhnih. Najprej so bili na vrsti naši najmlajši na krajših tekih, medtem pa smo se mi, 'pogumni' že ogrevali za tek na 5 kilometrov. Od ravnateljice smo tudi dobili promocijske kape, ki so jih nekateri tudi imeli med tekom. 5 minut pred začetkom je že kar začel delovati adrenalin in vsi smo bili malo nervozni. »No, pa se je le začelo,« sem si mislil, ko je počilo in vsi smo začeli počasi pospeševati. Tek je potekal vse skozi mesto, mimo glavnega trga, vse mimo smetišča, blizu katerega smo se tudi obrnili in potem tekli nazaj proti začetni črti. Ko smo prispeli, smo dobili toplo malico. In to je tudi bilo to. Zatem smo vsi lepo počasi začeli odhajati domov, saj je še kar nekaj dneva bilo prostega za kakšne druge aktivnosti.

Adrian Cvetko

Markoton

SREČANJE Z MINISTRICO

Po javni objavi pisma priznanega specialnega pedagoga Marka Juhanta, je našo šolo obiskala tudi ministrica za šolstvo, dr. Maja Makovec Brenčič.

Marko Juhant je naše devetošolce in spremljevalce srečal na strokovni ekskurziji, kjer so v enem izmed gostišč obedovali za sosednjimi mizami. Naše učence je opazil kot zrele najstnike, mlade, živahne, navihane, ki poznajo meje, kraj, čas ter situacije, katerim so zlahka kos. Prepričan je, da so tile učenci dobili od staršev in učiteljev ter ostalih dobro popotnico za življenje. Pismo je zaključil z mislijo, da svet še ni čisto poblaznel, da je treba zaupati v mlade in nanje prenašati pristne vrednote.

Ob javni pohvali kulturno vzgojenih učencev je ob tej priložnosti čestitala in nagovorila naše učence tudi ministrica Maja Makovec Brenčič. Čestitala jim je za njihovo zrelost, z njimi spregovorila v angleščini ter jim zaželela uspešno pot naprej.

MLADI IN PARLAMENT

28. NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT

V organizaciji Zveze prijateljev mladine je 9. aprila v Ljubljanskem parlamentu potekal že 28. nacionalni otroški parlament. OŠ Ivanjkovci je kot delegatka zastopala Maša Puklavec, kot novinarka pa Anja Lazar. Predstavniki regij so tako v veliki dvorani zasedli poslanske stole. Otroci novinarji smo skupaj s spremljevalci spremljali dogajanje z balkona. Letos je bila izbrana naša šola, da gre naprej iz občinskega parlamenta v Ormožu.

V parlamentu so otroci predsedniku državnega zbora Milanu Brglezu in predsedniku države Borutu Pahorju lahko zastavili nekaj vprašanj, na katera sta odgovorila konkretno, resno, vendar pa nista pozabila, da so slušatelji učenci. Naša predstavnica Maša je imela posebno srečo, saj je sedela ob predsedniku države.

Predsednica zveze prijateljev mladine Darja Groznik je oblikovala zelo pomembno misel, ki se glasi: Šola nas oblikuje v človeka!

Po prvem delu so imeli delavnice v štirih skupinah, kjer so iskali rešitve, nove zamisli ...

V drugem delu so bili gostje: Miro Cerar in Maja Makovec Brenčič ter še nekateri predstavniki določenih institucij.

Vsaka skupina je predstavila svoje zaključke, po njej so imeli debato.

Področja, o katerih so mladi parlamentarci diskutirali, so bila: šola za življenje, odnosi v šoli, metode poučevanja in učne metode. Predstavili so kar nekaj zamisli, za katere so se tudi gostje parlamenta strinjali, da so vredna premisleka in morda uresničitve – v celoti ali morda samo delno.

To je nekaj zaključkov debate, ki so jih predstavili:

Šola za življenje: morali bi imeti več praktičnega dela, ker je učni načrt preveč obsežen s teorijo; več medgeneracijskega sodelovanja pri učenju; obiskovali bi otroke s posebnimi potrebami in se učili drug od drugega; vse predmete bi reformirali v bolj življenjske.

Odnosi v šoli: starejši učenci bi več pomagali mlajšim; naši odnosi vplivajo na življenje.

Metode poučevanja: imeli bi več krajših testov; pri testu bi imeli vsi podaljšan čas, ne le tisti s posebnimi potrebami.

Učne vsebine: večina učencev nasprotuje NPZ-ju; imeli bi predmet, kjer bi učenci delali na samopodobi; ne bi ocenjevali glasbe, športne in likovne.

Izkušnja otroškega parlamenta je bila zame nova in zanimiva. Upam, da ne bodo zaključki, do katerih so prišli mladi parlamentarci, ostali samo na papirju in da jih bodo vodilni na tem področju poslušali in poskušali vpeljati v šolski sistem.

Anja Lazar

Anja in Maša pred parlamentom

ŽIVLJENJE V ŠOLI

POGOVARJALI SMO SE Z DUŠANOM ČATERJEM

Našim učencem se zadnji šolski dan ni mudilo na počitnice. *Gremo mi na...* razvaja učence in jih povabi v ustvarjalno preživljanje počitnic.

Letos so učenci najprej *dobili za darilo* Dušana Čaterja. Slikal je občinstvu svet, kot ga vidi. Dimenzijo, kjer je pisanje način izražanja in upornišva. Otroštvo, ki je s pisalnim strojem mamilo v pisateljstvo.

Umetnost vedno znova preseneti s surovo iskrenostjo. Danes smo jo čutili v Dušanovem odnosu in odgovorih. Preprostost, nenarejenost in celo nekoliko prevelika skromnost dajejo podton njegovim besedam. Čeprav je ravno v *biti to, kar si* največja moč in pogum.

To svetuje tudi mladim. Naj ne poskušajo ugajati. Naj ne bodo pretirano ubogljivi. Naj črpajo iz tega, kar jim je znano. Naj pustijo, da njihova dobro izdelana osebnost piše njihovo zgodbo.

To si za naše učence želimo tudi mi na OŠ Ivanjkovci. Kot je rekla ravnateljica – nikomur ne sledimo, iščemo svojo pot.

Napišite si lep scenarij in prepričljivo odigrajte glavno vlogo.

Marjetka

Marina Lubej: »Že par let zadnji šolski dan popestrimo s sladoledom, obiskom pisatelja in napihljivimi igrali, ker so otrokom zelo všeč. Prav tako je ta dan zelo okusna malica. Zadnji šolski dan se tudi žalostno poslovimo, ampak vemo, da se bomo naslednje leto spet videli. Hkrati pa čakamo, da pridemo domov ter začnemo uživati v počitnicah.«

OBISKALI SMO GRAD MURETINCI

Ko smo prišli na grad Muretinci, so nas čakale različne dejavnosti. Najprej smo se srečali kaligrafijsko, kjer nam je gospa razložila in pokazala nekaj o tej pisavi.

Napisala nam je tudi ime. Izdelovali smo papir iz bombaža in vode. Naučili smo se plesati ples kralja Matjaža. Nato nam je gospod razložil vse o tisku. Ogledali smo si različna orožja in streljali z lokom.

Anemarie, Taja, Anja

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIADA 2018

Otroška varnostna olimpiada (OVO) je tekmovanje osnovnošolcev v spoznavanju pravil za preprečevanje negativnih varnostnih pojavov ter prvo odpravljanje vzrokov in posledic le-teh. Tekmovanje je namenjeno učencem 4. razredov osnovnih šol. Ekipo sestavlja 10 učencev in mentor, ki se pomerijo v številnih izzivih.

V petek, 11. 5. 2018, smo se učenci 4. razreda udeležili 13. otroške varnostne olimpiade v OŠ Juršinci. Med seboj se je pomerilo 18 ekip četrtošolcev. Naš razred je bil razdeljen v dve ekipi – zeleni in rdeči. Obe ekipi sta se na predtekmovanju odrezali odlično. Usvojili smo 2. in 4. mesto in se uvrstili v finale.

Maja Novak

JEZIKI NAS ZDRUŽUJEJO

V oktobru smo izvedli dan dejavnosti, na katerem smo spoznavali različne jezike. Učili smo se rusko, francosko, govorili o poeziji in skrivnih sporočilih. Bilo je zanimivo, naučil sem se veliko o drugih jezikih in dan je hitro minil. Najbolj zanimiva se mi je zdela rusčina, ker je bilo veliko zanimivega in imeli smo dobrega učitelja. Pri uri poezije in glasbe smo poslušali pesmi in napisali svoje verzbe besedila. V eni delavnice smo se naučili, kako napisati blog in ga objaviti. Dan je bil zanimiv in ustvarjalen.

Matic Majerič

Tjaša Slavinec: »Naučili smo se, da nas na Rusijo najbolj spominja Babuška in vodka. Francoščina se mi zdi zanimiva, saj se besede lepo slišijo. Prišli so učitelji iz različnih šol, med njimi tudi srednješolki, ki sta učili francoščino. Spoznavali smo tudi eksotične jezike in ugotovili, da je med njimi tudi naša slovenščina. Pisali smo tudi svoj šolski blog in bili na umetniško-ustvarjalnih delavnicah, kjer smo napisali pesem ob spremljavi klavirja.«

OBNOVA ŠOLE

V tem šolskem letu smo bili deležni prenove šole. Prvo so prenovili notranjost in potem še zunanjo podobo šole. Ko se je pričel pouk, smo prvič videli notranjost šole. Najprej smo opazili, da smo dobili lepe nove luči. Okna so nova in bolj poživijo prostor. Na hodniku in v učilnicah imamo nove stropce. Preuredili so šolsko knjižnico in dobili smo krajevno knjižnico. V prenovljenih prostorih se dobro počutimo.

Nina Grašič

IGRANJE Z BESEDAMI

Nina Grašič
VESNA

Vesna je kakor
roka desna.
Saj iz nje pride
roka nebesna.

Tvoja lepota je
kakor samota.
Sedaj si ti Vesna
in jaz tvoja hčerka nebesna.

Sedaj si ti naša
Vesna, ki ne boš
nikoli besna,
kakor roka desna.

Za na konec pa
poljubčka dva.
To ti pošilja
tvoja hčerka.

Rebeka Gregorinčič
PUNCE 5. RAZREDA

Prijateljice res smo dobre,
Vsaka dobra je.
Začne se pri puncah.

Lanči res prijazna je,
Žana zaljubljena je.

Lana rada smeji se,
Alina pa uči se.

Jaz res prava faca sem,
učiteljice prave junakinje so.

Me punce 5. razreda smo
in imamo se lepo.

Lana Rajh (P. V.)
PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo čarobno je,
že ko rodiš se
s prijateljstvom seznaniš se.

Prijateljstvo polno je skrivnosti,
upanja in velikosti.
Prijatelji si upajo
in veliko tudi zaupajo.

Igra v prijateljstvu je,
zlata kot nebo je.
Blato kar po zraku leti,
iz vseh možnih strani.

Zabava res dobra je,
za vsakega posebna je.
En, dva, tri,
skupaj smo vsi prijatelji.

Prijateljstvo popolno je,
saj tam ljubezen prične se.
Radovednost prava je za vse,
saj to za nas napredek je.

Anej Kosi in Eva Polak
PRAVI PRIJATELJ

Pravi prijatelj ti pomaga, ko ga najbolj
potrebuješ.

Rad te ima, kakršen koli si.

In jaz imam rad njega.

Je eden in edini.

A včasih te tudi pohvali.

Te vedno nasmeji, tudi če si slabe volje.

Ej, polepša ti dan in te pripravi do dobre volje.

Lepo je biti s tabo.

Ja, in hvala, da deliš trenutke z mano.

Alina Anželj
PESEM O PRIJATELJSTVU

Ko prijateljstvo se začne,
Minejo vse posledice.

Prava prijateljica na pomoč prileti,
kadar v težavah si ti.

Prijatelji zaupajo si,
kadar po zraku vse leti.

Igra res dobra je,
za življenje pomembna je.
Smeh nikoli ne zbeži,
če vesel si ti.

Pomoč nikoli ne zbledi,
če rad pomagaš ti.

Ni pomembno, da imajo se radi vsi,
pomembno je, da se imajo radi tisti,
ki jih imamo radi mi.

Žana Dokl Jarc
PRIJATELJSTVO

Ko se rodiš,
prijatelje dobiš,
z njimi se smejiš
in vse deliš.

V našem razredu,
nas je pet deklet
ki želimo dobiti pet.

Rade se imamo,
nobene ne damo,
skupaj se smejimo
ter lovimo.

Počasi odhajamo,
vsaka v svoj svet,
ko se spet najdemo,
gremo na kavo,
se pogovorimo
in si zgodbe delimo.

So moj svet,
kot en cvet,
ki se odpira,
vse prijatelje podpira.

Daleja Štiberč, Dekle

Aneja Anželj, Domišljija

ZA LAHKO NOČ

Učenci 1. razreda smo imeli kulturni dan. Spoznavali smo slikanice pesnice, pisateljice in ilustratorke Lile Prap. Tako kot ona smo si tudi mi naredili umetniška imena in ustvarili uspanke za živali.

USPAVANKA ZA ŽIRAFO ANJA DIN

ŽIRAF A IDI SPAT,
SLADKO LEPO POČIVAJ.
DOLGI VRAT POLOŽI
NA MEHKO POSTELJO.

USPAVANKA ZA ŠTORKLJO TIM BUC

ŠTTTTTORKLJA SPI, SPI, SPI.
ŠTTTTTORKLJA SE
NE PREBUDI.

USPAVANKA ZA DINOZAVRE NK LOŠ

DINOZAVER AJA TUTAJA,
NOČ JE ŽE TU.
DINOZAVER ZASPI,
ČAS JE ZA SPANJE.

USPAVANKA ZA ŽIVALI NAJ BJAN

MUCA SPI, MIJAV, MIJAV.
KUŽEK SPI, HAV, HAV.
ŽABA SPI, KVAK, KVAK,
IN ŽE PADE MRAC.

USPAVANKA ZA HRČKE LIN ASI

HRČEK SLADKO AJA,
AJA TUTAJA,
ŽE SPI IN HRČI.

USPAVANKA ZA HRČKE IJA MAHIČ

ZDAJ PA HRČEK SLADKO ZASPI,
HR, HR, HR.
ZDAJ PA LE ZAPERI OČKE
IN SLADKO ZASPI.

USPAVANKA ZA PIKAPOLONICE TEA MA

ZZZZZZLETI PIKAPOLONICA.
ZZZZ SE ULEŽI IN ZZZZASPI.

USPAVANKA ZA PANDE KATA ŽLIČA

BRUNDA, BRUNDA
JE ZABRUNDALA
IN PANDA NATO ZASPALA.

USPAVANKA ZA SLONE EJA KOCI

SLON SPI, SPI, SPI,
IN ŽE SMRČI.

USPAVANKA ZA NOSOROGE KINA NAKVA, MEA SLA

NOSOROG BIL JE ZASPA,
AJA, TAJA, TUUUTAAAJA.

USPAVANKA ZA ZAJČKE ISA BAR

ZAJČEK SLADKO SPI
IN V SANJAH SKAČE
SEM IN TJA.

SE SPRAŠUJETE OD KOD IME PALMA?

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim ponižnim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi **ljudstvo** ...

PONOSNI SMO NA ...

Adrian Cvetko – zelo uspešen na literarnem natečaju Cankar in jaz, uspešen na likovnih in fotografskih natečajih.

Leon Ostrc, Samuel Cvetko, Anemarije Feuš, Anika Žličar, Nina Grašič, Anja Lazar, Maša Puklavec, Zala Gorjak – **bronasta priznanja v znanju iz vesele šole**.

Tjaša Slavinec, Martin Dogša in Katja Pučko so zasedli **1., 2. in 3. mesto na likovnem natečaju** Reja prašičev na področju Prlekije, Matej Poredoš – **2. mesto na III. otroškem mednarodnem likovnem bienalu**.

Matjaž Magyar – za udeležbo na **likovni razstavi** v Žalcu, na 18. bienalu otroške grafike.

Anamari Fajfar – sodelovanje na **literarnem natečaju**.

Medobčinski kros – 2. mesto Živa Puklavec, 3. mesto Anja Lazar in Matjaž Kavčič.

Uvrstitev v finale OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIADA – učenci 4. razred.

Michelle Bratuša – **srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz nemščine**.

Domen Rajh, Maša Puklavec – **bronasto priznanje iz zgodovine**.

Adrian Cvetko – **4. mesto na področnem tekmovanju iz fizike (srebrno priznanje na pod. tek.) ter osvojitev srebrnega priznanja na državnem tekmovanju**.

Zala Gorjak – **srebrno priznanje iz fizike na področnem tekmovanju**.

Zala Gorjak, Lea Dogša, Eva Polak, Živa Puklavec – **avtorsko dramsko delo Alica v Prlekiji** in uprizoritev dela s šolsko dramsko skupino Dioniz

Julija Grof Štih, Nik Kolbl, Klara Vidovič, Nika Kosec, Žana Dokl Jarč, Taja Kosec, Nina Grašič, Anja Lazar, Maša Puklavec – **bronasto Cankarjevo priznanje**.

Adrian Cvetko, Anja Lazar, Aneja Anželj – **Markoton (5,5 km)**.

Maj Meško, Adrian Cvetko, Anja Lazar, Marcel Novak – **Ormoški maraton (5 km)**.

Živa Majdič, Anže Školiber, Lana Šuen, Lena Grof Štih, Bor Gorjak, Tai Magdič, Anej Novak – **udeležba na teku na Ormoškem maratonu**.

Kvalifikacija v finale na predtekmovanju Male sive celice – Anika Žličar, Matic Majerič, Maša Puklavec.

Matjaž Magyar – **neumorno in vestno skrbi za živali v naravoslovni učilnici**.

Maša Puklavec – **delegatka na otoškem parlamentu**.

Anja Lazar – **novinarica na otoškem parlamentu**.

Lana Rajh, Vanesa Lesjak – **Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo**.

Folklorne mlajši FS OŠ Ivanjkovci za odlično predstavitev na območni reviji.

Učenci 3. razreda – uspešen zaključek 1. VIO in opravljanje preizkusa iz NPZ.

Rok Slana, Lana Štuhec, Anja Zelenjak, Rok Ostrc, Kaja Mar, Žiga Žličar, Klara Vidovič, Nika Kosec, Lana Rajh (PV), Žana Dokl Jarč – **bronasto priznanje Kresnička**.

Plesalčki vrtca in plesalke šole uspešne na območni reviji, **srebrno priznanje na regijski reviji**.

Taras Rajh, Niko Rakuša, Samuel Cvetko, Leon Ostrc, Luka Lesjak, Nina Grašič, Vanesa Lesjak, Adrian Cvetko, Klara Slavinec – **bronasto priznanje iz razvedrilne matematike**.

Rok Slana, Anja Zelenjak, Kaja Mar, Taja Trstenjak, Niko Rakuša, Živa Majdič, Rok Ostrc, Taras Rajh, Katja Trstenjak, Nik Kolbl, Julija Grof Štih, Lan Novak, Žana Dokl Jarč, Anemari Feuš, Tanja Veldin, Anika Žličar, Adrian Cvetko, Domen Rajh – **bronasto priznanje iz logike**.

Adrian Cvetko, Matic Majerič, Zala Gorjak – **bronasto priznanje iz fizike**.

Taja Kosec, Anika Žličar, Adrian Cvetko, Domen Rajh, Petra Toplak, Nejc Vajda, Teja Mar, Mija Majhenič, Anja Zelenjak, Lana Štuhec, Niko Rakuša, Kaja Mar, Taras Rajh, Samuel Cvetko, Julija Grof Štih, Leon Ostrc, Žan Sovič – **bronasto Vegovo priznanje**.

Tanja Veldin, Taja Kosec, Anemari Feuš – **prvo mesto na občinskem kvizu** v znanju prve pomoči in preprečevanju nezgod.

GO-CAR-GO – mednarodno tekmovanje v »ekstramobilih« – Rok Grabovac, Niko Klemen, Matic Majerič, Adrian Cvetko, Maj Meško, Megi Repec, Živa Puklavec, Marsel Novak pod mentorstvom Sandija Majeriča.

Zlati balci – Michelle Bratuša, sara Drobnik, Zala Gorjak, Niko Novak, Eva Polak, Maša Puklavec, Iva Simonič, Klara Slavinec, Petra Toplak, Nejc Vajda.

Medobčinsko tekmovanje v atletiki – zlata medalja: Tilen Šef (skok v daljino), Matjaž Kavčič (60 m); **srebrna medalja:** Anej Kosi (60 m), Zala Gorjak (skok v višino), Živa Puklavec (skok v daljino), fantje štafeta; **bronasta medalja:** Žiga Brenholc (suvanje krogle), Vanesa Lesjak in Dejan Bratuša (60 m), deklice štafeta.

Področno tekmovanje v atletiki – zlata medalja: Tilen Šef (skok v daljino).

ČASOPIS VRTCA IN ŠOLE

Uredniški odbor: Brigita Fridl, prof., Mojca Gula, prof., Anja Lazar, Vanesa Lesjak

Fotografije: Arhiv šole

Organizacijski vodja: ravnateljica Nada Pignar, prof.

Šolsko leto: 2017/18

Tiskanje: Založba Rokus Klett

Naklada: 250 izvodov

